

זרע שמשון

פנינים יקרים וקצרים מתורת הגאון המקובל חסידא קדישא הרב מוה"ר שמשון דיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זלה"ה מח"ס 'זרע שמשון' ותולדות שמשון' נלב"ע ו' אלול תקל"ט ומקום קברו לא נודע שהבטיח שכל הלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בבני חיי ומזוני

פרשת ויקרא - זכור תשפ"ד • זרע שמשון הלימוד שמשיע ישועות • 516 ט"ו

אמרות שמשון

הטעם שכתבה התורה את המקום שממנו דיבר ה' עם משה

'וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֶהָל מוֹעֵד לְאֹמֶר' (א,א):
יש לדקדק מדוע הוזכר כאן 'מאוהל מועד', היינו המקום שממנו דיבר ה' עם משה, מה שלא מצינו כן בשום מקום בתורה. ויש לתרץ עפ"י מה שידוע מחז"ל (ע"ז ה, א) שענין התשובה התחדש אחר חטא העגל. וזה גם ענין המשכן שנקרא כך על שם שעתיד להתמשכן על צרותיהם של ישראל, וזה מעיד שיש כאן מחילה על החטא, כי אם אין מחילה לא היה מועיל להחריב את המשכן, אלא החוטאים בעצמם היו צריכים להתחייב מיתה.
ועל כן מוזכר כאן שה' דיבר עם משה 'מאוהל מועד', כי בפרשה זו נאמרו למשה כל ההלכות של קרבנות חטאות ואשמות הבאים לכפר, ורמזה התורה שסדר התשובה הזה בא רק לאחר שנקרא המשכן והמקדש 'אוהל מועד' שהוא כ'אוהל' שהוא עראי, והיינו שעתיד להתמשכן עבור חטאי ישראל ומחמת כך יהיה להם כפרה. (זרע שמשון פרשת פקודי אות א)

אף מי שיש לו הרבה זכיות צריך לבקש רחמים

'וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֶהָל מוֹעֵד לְאֹמֶר' (א,א):
במדרש (ויק"ר א טו) כל תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנו, תדע לך שכן שהרי משה אדון הנביאים ואבי החכמים וכו', ולא נכנס לפניו עד שקרא לו שנאמר ויקרא אל משה. ויש להבין איך אפשר שיהיה תלמיד חכם ולא יהיה בו דעת.

ונראה הביאור עפ"י מה שעולה מדברי המהרש"א (סנהדרין צב): ש'דעת' האמור, הכוונה שהיות ומכיר שהכל בא מהשגחה עליונה, יש לו דעת לבקש רחמים מאתו יתברך שיתן לו מה שצריך עיי"ש בהרחבה. ולפי"ז מתבאר הטעם שגיננו חז"ל ביותר את התלמיד חכם שאין בו דעת, שאין לו דעת לבקש רחמים מאיתו יתברך, והיינו שהיות והתלמיד חכם שידוע התורה וידוע כחו של הקב"ה אי אפשר שלא יכיר שהכל בא מהשגחה עליונה, ואם כן מדוע אין לו דעת לבקש רחמים, ובודאי הטעם משום שהוא סומך על זכותו חכמתו ותורתו, שהקב"ה יעשה עמו כל מה שצריך אף בלא בקשת רחמים, ומפני

מחשבתו זו אין לו דעת לבקש רחמים על צרכיו, ועל כן אמר שנבילה טובה הימנו. ונלמד ממשה שאף שהיה לו כל כך הרבה זכויות עם כל זה לא נכנס עד שקראו הקב"ה ולא סמך על זכויותיו היפך דעת זה התלמיד חכם שאין בו דעת וסובר שבזכותו הקב"ה יעשה עמו טובה בלא בקשת רחמים. [וראה עוד בדברי רבנו במתיקות מדוע נקט לומר **נבילה טובה הימנו**] ('זרע שמשון' פרשתנו אות ב)

ביאור כוונת מה שאמר השי"ת למשה 'חייך שדיבורך חביב עלי יותר מן הכל'

'וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֶהָל מוֹעֵד לְאֹמֶר' (א,א): במדרש (ויק"ר א ו) לפי שהייתה דעתו של משה עגומה עליו, אמר כולם הביאו נדבתן למשכן ואני לא הבאתי, אמר לו הקב"ה, חייך, שדיבורך חביב עלי יותר מן הכל, שמכולם לא קרא הדיבור אלא למשה, הדא הוא דכתיב 'ויקרא אל משה'.

לכאורה קשה הבנת דברי המדרש 'חייך שדיבורך חביב עלי וכו', דמשמע שמשה הוא זה שדיבר, ועל כך אמר לו השי"ת שדיבורו חביב עליו, והלא בהמשך מביא המדרש את הפסוק 'ויקרא אל משה' ושם מוזכר שהקב"ה הוא זה שדיבר, ולא מוזכר כלל מדיבוריו של משה.

ויש לפרש עפ"י דברי המדרש (במ"ר יב ט) על הפסוק (משלי כו יח) נוצר תאנה יאכל פריה, לפי שנתן משה נפשו על המשכן להראות כל חכמי לב והאומנים שלא יטעו ממה שצוה הקב"ה, לכך נקרא על שמו שנאמר 'ויהי ביום כלות משה', וכן בכל דיבור ודיבור, שנאמר כאשר צוה ה' את משה.

ועל פי זה יש לפרש כוונת דברי המדרש 'דיבורך חביב עלי', שהכוונה על דיבורו של משה לכל האומנים ועושי המלאכה, זה היה חביב לפני הקב"ה יותר מכל המנדבים. והטעם כמו שאמרו בגמרא (ב"ב א:): גדול המְעִיֵּשָׁה יותר מן העושה. היינו שמי שמסייע וגורם לעוד אנשים שיעשו את המצוות, יותר חשוב ממי שרק עושה בעצמו. נמצא מעשיו של משה שזירז את העוסקים במלאכה, יותר חשובים מהעושים עצמם. ומשום כן אמר לו הקב"ה שלא יצטער, כי מה שמדבר עם אחרים שיעשו חביב יותר מהכל. ולכך רק לו קרא הקב"ה ונתייחד עמו הדיבור לבדו תוך המשכן, כי נחשב שהוא עשה את הכל ונקרא על שמו. ('זרע שמשון' פרשתנו אות א)

- הוצאת הגליון והפצתו לזכות**
- לזכר נשמת**
מון שר התורה
רבי שמריהו יוסף חיים
בן הגדלק
רבי יעקב ישראל
זצוקלה"ה
אשר העיד כי הלימוד בספר זרע שמשון סגולה בדוקה נלביע ט"ו אדר ב' תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.
- לזכר נשמת**
הגה"ק רבי אלכסנדר
זיסקינד ב"ד משה זי"ע א'
בעל יסוד ושרוש העבודה
אשר הבטיח להיות מליץ טוב בתמידות בעד מי שיבקע לימוד יומי בספרו נלביע ט"ו אדר ב' תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.
- לעילוי נשמת**
יעקב בן מזל טוב
נלביע ט"ו אדר תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.
- לעילוי נשמת**
רבי מיכאל רפאל
בן נובר בכורה ז"ל
נלביע ט"ו אדר תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.
- להצלחה**
אליאס בן איסתייה
והוגתו סופיה בת אסטני
להצלחה בעסקיהם מתוך מנחת הנפש ובל שום עיכובים ומניעות
- ישועה וברכה**
שאלו בן רחל
להצלחה גדולה בישיבה ששוק ולהתבשר בשורות טובות
- ברכה והצלחה**
דניאל אורי
בן רגינה מלכה
שיזכה לשפע ברכה והצלחה בכל הענינים ולהשלמת העסקה השבוע
- שם טוב**
רפאל דוד בן נעמי
הודיה לה' על הישועה ובקשה על התמיד של יכפיש את שמו
- להצלחה בעסקיו**
יונתן שמואל
בן רבקה דינה
שיזכה להשלים את העסקה בהצלחה גדולה ובריוח נכבד
- להצלחה וברכה**
ברוך צבי ניסים
בן שושנה לאה
להצלחה בכל הענינים ויחיה לו פריצת דרך גדולה בעסקיו
- לזיווג הגון**
שרה שרון בת סופיה
לזיווג הגון בקרוב ממש מתוך אושר ושפחה

ענייני קריאת פרשת זכור ומלחמת עמלק

הזמן שנגזר לישראל להיות בגלות. ובפרט כשראו שהיה לו קצת נצחון, שהרי אמר הפסוק (שמות יז, יא) 'וכאשר יניח ידו וגבר עמלק', ובכך צינן את הפחד שהיה לכל האומות מבני ישראל, שהיות שנודע להם שבני ישראל מחוייבים להשלים את מנין שנות הגלות החסרים להם, דבר זה גרם להם לבוא ולהתגרות בישראל, שהרי בודאי בני ישראל מחוייבים להשלים את מנין שנות הגלות שחסרו להם במצרים. (זרע שמשון' פרשת יתרו אות ג)

גם עמלק עשה גורל נגד ישראל

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וַיֵּצֵא הַלָּחֶם בְּעֵמֶלְק מִחֶר אֲנָכִי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטָּה הָאֱלֹקִים בְּיָדֵי (שמות יז, ט). ידוע שהמון היה מזרעו של עמלק ועמלק היה מזרעו של עשו, וכשם שהמון הפיל גורל לאבד את ישראל כך עמלק הפיל גורל כדי לנצח במלחמתו עם ישראל, כמו שכתבו המפרשים (ראה פירוש בעלי התוספות עה"ת, שמות יז, יג) על פסוק 'בחר לנו אנשים', שעמלק מכשף היה ובחר לאנשי מלחמה אנשים שלא יכלו למות בשנה ההיא, לכן אמר משה ליהושע 'בחר לנו אנשים' היינו אנשים כיוצא בהם שהם בריאים וחזקים ולא ימותו. ולכן רק 'ויחלוש' יהושע את עמלק ואת עמו, אבל לא היה יכול להורגם. ומטעם זה נקרא היו"ט 'פורים' בלשון רבים ולא פור, כי הגורל נגד ישראל נעשה ב' פעמים על ידי עמלק ועל ידי המון. (זרע שמשון' מגילת אסתר אות יז)

שלוש טעמים לשנאת עמלק את ישראל

וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסֵּי-הַמְּלָחָמָה לָהּ בְּעֵמֶלְק מְדַר דֹּר (שמות יז, טז): כתב הכלי יקר (שמואל א' טו, ב) שלשה טעמים על שנאת עמלק לישראל, האחד היא שכל תכליתו היה לשלוח יד בכבוד שמים, שאחר שיצא טבעו מגבורות שעשה עם ישראל רצה להילחם בהם כדי להודיע לכל שגברה יד עמלק עד חס ושלוה מבלתי יכולת ה'. והשני, לפי שיעקב נטל הברכות מעשו זקנו ונתן לו עשו לעבד עולם ונתן לעשו החרב, רצה שחרבו יושיע לו שלא ישלוט יעקב לעולם בעשו. והשלישי, לפי ששמעו עמים ירגזון והיו נוטים כל האומות לעבד את השם שכם אחד כמו שיהיה באחרית הימים ועמלק עכב זה, ועל זה נאמר (שמות יז, טז) 'מלחמה לה' בעמלק מדור דור', דהיינו שכל דור ודור שאינו עובד את ה' מזכיר עונו של עמלק.

(זרע שמשון' פרשת וזאת הברכה אות ה)

ביאור דברי חז"ל שעמלק קירר את פחד האומות מבני ישראל

אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנַב בָּךְ כָּל הַנְּחָשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאֵתָהּ עֵינֶיךָ וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹקִים (דברים כה, יח): ברש"י, 'אשר קרך בדרך', לשון קור וחום, צננך והפשירך מרתיחתך, שהיו כל האומות יראים להלחם בכם, ובא זה והתחיל והראה מקום לאחריים, משל לאמבטי רותחת שאין כל בריה יכולה לירד בתוכה, בא בן בליעל אחד קפץ וירד לתוכה, אף על פי שנכוה, הקרה אותה בפני אחריים.

הנה ידוע שבמצרים מחמת רוב כישופיהם לא היה שום אדם יכול לצאת ממצרים, ומצרים היתה מסוגרת בכשפים, וזה היה עיקר הנס ביציאת מצרים שביטל הקב"ה את כל הכשפים של מצרים והוציא משם את ישראל.

ואף על פי כן עמלק בא נגד ישראל בכח הכשפים כמו שכתבו ברש"י ורבינו בחיי (שמות יז, ט), ואף שכבר ראה שהכישופים לא הועילו לפרעה והוציא הקב"ה את ישראל ממצרים וביטל את כח הכישופים, מכל מקום כשמע עמלק שישראל רפו ידיהם מן התורה והמצות חזר לבוא עליהם בכישופים, ואף על פי שכתוב 'ויחלוש יהושע את עמלק לפי חרב', מכל מקום צינן את האמבטי לפני האחרים, שלאחר הנסים הגדולים שנעשו לישראל במצרים, היו סבורים כל האומות שהכישופים לא יועילו כלום נגד ישראל, והיו סבורים שכח הכישופים נחלש ונתבטל לגמרי.

אמנם עמלק היה חכם, והיה יודע שעד סוף

העולם לא יתחלש כח הכישופים, ומה שנעשה באותו פעם עם המצריים היה דרך נס, ומחמת כן בא להילחם על ישראל ולא חשש, כי ידע שלא בכל שעה ושעה עושה הקב"ה נס, ובכך צינן את פחד האומות מישראל, כי גם הם יבואו עליהם בכשפים, באמרם שמא לא יהיו ראויים ישראל בפעם הזאת להיעשות להם נס.

עוד יש לפרש, על פי מה שידוע שאם היו ישראל משלימים מנין ארבע מאות שנה במצרים לא היו זקוקים עוד לגלויות אחרות, וכיון שראו האומות שישראל יצאו משם, היו סבורים מתחילה שכבר נשלם הזמן, או משום קושי השעבוד או מטעם אחר, באופן שישראל לא יהיו זקוקים עוד לשום גלות, ולא היו רוצים להתגרות בהם בלי תועלת, כי ידעו שבדאי לא ינצחו אותם.

אמנם כשראו שעמלק שהיה חכם גדול בא להתגרות בהם, מתוך כך הבינו דפשיטא ליה לעמלק שעדיין לא נשלם

אף שאכלה אסתר מאכל יהודים לא הכירו בה שהיא יהודית

ועל מה שהאכילה מאכל יהודי קשה והא עדיין לא ידע בה שהיא יהודית, ועוד דאדברא מזה היה לו להכיר שהיא יהודית. וי"ל שהואיל שמאכל הנכרים הם מזיקים לגוף, כגון השקצים והדם ובשר בחלב וכדומה, משום הכי היתה אומרת כי לבריאות גופה לא היתה רוצה לאכול כי אם מאכל יהודי, וזהו שדייק קרא לומר וישנה ואת נערותיה לטוב, מה ששנה מאכלה ממאכל הנכרים לא נתכוון אלא לטובתה דהיינו לבריאות גופה. (אות יא)

אחשורוש בדק אם היה במשך התקופות אוהב של מלך שמרד בו

כל אותה הלילה היה נראה לאחשורוש שהמן עומד כנגדו וחרבו שלופה בידו. ונבהל מאד המלך על הדבר הזה, וקשה מה היה לו להתפחד, וכי הסברא נותנת שאחר שגדלו על כל השרים יהיה כפוי טובה ויבקש להמיתו, ואפילו שראה כך בחלום היה לו לומר החלומות שוא ידברו, אבל לאחר שמצא בספר הזכרונות שאף בגתן ותרש שהיו שני סריסו האהובים לו בקשו המיתו, חשב שאפשר שאף בהמן יהיה כך, ולכן נתירא. ומשום הכי איצטריך שיקצפו עבדים על האדון לעשות רצון מרדכי, דאי לאו הכי אחשורוש לא היה שת לבו אל חלום כזה. ואפשר נמי שמטעם זה אמר להביא לפניו ספר הזכרונות דברי הימים, לראות אם יש שום זכרון מאיזה אוהב שמרד במלך. (אות ב)

לבישת בגדי שבת, להיות נעורים בשמחה ובששון, ואכילת מיני מתיקה הנקראים אוזני המן

ומצוה ללבוש בגדי שבת ויום טוב (רמ"א בשו"ע סימן תרצה סעיף ב), לפי שהיתה אסתר נושאת חן בעיני וכו', ועוד לפי ש'ותלבש אסתר מלכות', הפך ממה שעשה מרדכי ויילבש שק ואפר'. לפי שנדדו שינה מעיניהם בשעת הגזירה, כמו דכתיב (אסתר ו, א) 'בלילה ההוא נדדה שנת המלך', נדדו עליונים ותחתונים (מגילה טו, ב), משום הכי אנו

ונמשלת ליין דכתיב כי טובים דודיך מיין [ראה עוד הרחבת דברים בדברי רבנו]. ואם כן הואיל שבימי אחשורוש קבלו עליהם מרצון נפשם אף התורה שבעל פה שהיא נמשלת לשתיה, משום הכי צריך לשתות הרבה כדי לרמוז שאין קץ לדקדוקי סופרים שהם בתורה שבעל פה, ולא רצו שישתה אדם במדה בינונית, אלא בלי שיעור, כדי שלא יהיה נראה שקבלו עליהם התורה שבעל פה במדה וגבול. וכמו שהיין לפעמים מפקה ולפעמים מבלבל המוח, כך הפלפול של התורה שבעל פה לפעמים מועיל, שמתוך הויכוח מתברר האמת, ולפעמים מבלבל כדאמרין לפום חורפא שבשנתא (בבא מציעא צו, ב), ואתי שפיר דנקט רבה הלשון לבסומי לרמוז שהתורה שבעל פה היא המבסמת והמפרשת התורה שבכתב. (אות ט"ו)

יושבים

נעורים באלו

הלילות בשמחה ובששון. וכנגד עשיית העץ שעשה המן למרדכי בשביל שנטה אוזן לעצת אשתו, משום הכי אנו אוכלים מיני מתיקה וקוראים אותם אזנים של המן, שעיקר הנס בא מחמת עשייתו העץ שחרה אף המלך עליו ואמר תלוהו עליו. (אות י, יש לצייין כי דברי רבנו בענין מאכל אוזני המן, הם המקור הראשון בספרי הקודש שמופיע מנהג אכילת מאכל הנקרא אוזני המן)

משלוח מנות ומתנות לאביונים רמז לנעשה ונשמע

וזהו נמי הטעם של משלוח מנות ומתנות לאביונים, שהמנות צריך שיהיו שתיים לאיש אחד כנגד השתי עטרות שנטלו כל אחד ואחד מישראל כשאמרו נעשה ונשמע, כדאמרין בפרק ט' דשבת (פח, א), אכן לאחר שחטאו אבדו אחד מהם ונשארו אביונים. (אות י"ד)

טעם ריבוי שתיית יין

מגילה פרק קמא (ז ב) אמר רבה מיחייב איניש לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ברוך מרדכי לארור המן. צריך עיון מה ענין שתיית יין הרבה עם הנס של פורים עד שהותר לנו לשתות יותר מדאי, ומצוה נמי היא מדקאמר חייב איניש וכו', והלא אין זו מן החכמים להמשיך עצמם אחר שתיית היין יותר מדאי. ויובן במה שכתב האלשיך פרשת חקת (במדבר כ ז) כי התורה נמשלת לפעמים ללחם כדכתיב לכו לחמו בלחמי, ונמשלת למים הוי כל צמא לכו למים,

טעם שהמתין המן לייג בחודש

המן המתין עד יום י"ג דוקא, מפני שהוא בגימטריא אח"ד וישראל נקראו גוי אחד לפי שהם מובדלים מן העמים, ועתה שנתערבו בגויים והשתתחו לצלם ונהנו מן הסעודה אינם נקראים עוד גוי אחד, ולכן המתין עד יום י"ג. (אות ט"ו)

נקרא פורים כדי שיידעו בדורות הבאים תוקף הנס

והכי נמי יש לנו לומר בפורים שאם היו קוראים אותו ששון או שמחה או ניסים וכיוצא, לא היו הדורות הבאים מכירים תוקף הנס או טעם השמחה, וכמה ימים טובים אחרים היו במגילת תענית שאף על פי שהיו עושים בהם שמחה אינם משגיחים לשאול מה טיבם, ולפיכך קראו פורים שרומז לפור שהשליך המן ועל ידי זה יכירו וידעו הדורות הבאים תוקף הנס. (אות י"ז)

טעם שנכתב קיימו וקבל בלשון יחיד

וזהו טעם הקרי כתיב של 'קיימו וקבלו היהודים' (אסתר ט, כז), דכתיב 'וקבלו' וקרינו 'וקבלו', שרצונו לומר קיימו מה שקבלו כבר (מגילה ז, א), ואם כן קבלו רומז לקבלה הראשונה של התורה, ושם כתיב (שמות יט, ב) 'ויחן שם ישראל' ופירשו ז"ל (במכילתא פרשת יתרו) בלב אחד כאיש אחד, וכאן נמי כתיב 'וקבלו' לשון יחיד. (אות י"ז)

הילולת מרן שר התורה הגאון האדיר ארז הלבנון רשכה"ג רבי חיים קניבסקי זצוקללה"ה נלב"ע ט"ו אדר ב' פורים דמוקפין תשפ"ב

מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי זצוקללה"ה

מרן זצוקללה"ה בעיון בספר זרע שמשון

חותמתו של מרן זצוקללה"ה בספר זרע שמשון המבואר על מגילת אסתר

מתוך דברי מרן שר התורה לראשי האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון: המסייע להפצת תורת זרע שמשון ולריבוי הלומדים בכלל הברכה

היה זה בתחילת דרכנו בהאדרת והדפסת הספר זרע שמשון שעדיין לא היה מוכר כלל בעולם, בין יחידי הסגולה שכבר הכירו היטב את הספר זרע שמשון את מהותו מעלתו ורוממותו היה זה מרן הגאון הגדול הגר"ח זצוק"ל. כבר בפעם הראשונה כשהגענו עם הספר לקח את הספר בהתרגשות ואמר לנו "הוא היה אדם גדול". מבין כל הנוכחים בחדר לא היה מי שהכיר את הספר, כולם הביטו בהשתהות על ההתבטאות החריגה. זה היה נראה ממש כמו רוח הקודש. לימים התברר לנו שמרן זצוקללה"ה מכיר היטב את הספר, וכמו הרבה דברים שרק הוא ידע כך גם בענין הספר זרע שמשון, וכפי ששמענו מפה קודשו באחד הפעמים שזכינו לבוא במחיצתו "הספר זרע שמשון הוא ספר מסוגל כבר רבות בשנים. זה סגולה בדוקה".

בהזדמנות אחרת אף ביקש שיחתמו את שמו וחותמתו על גבי הספרים זרע שמשון שקיבל. זה היה ביטוי הערכה נדיר שהראה רבינו לספר שחיבב. באי הבית הסבירו לנו שרבינו מקבל רבבות ספרים במשך השנה, ספר שהוא רוצה שיהיה בארון הספרים שקרוב אליו, מבקש לחתום את שמו עליו. ונשמת רבינו הזרע שמשון ששה ושמה בבוא ספרו לביתו של צדיק תל תלפיות.

במשך השנים זכינו להיכנס רבות לביתו ברחוב רשב"ם בני ברק להדרכה ולברכה. בכל עת קבל אותנו בחביבות יתירה ונדירה, והתאמץ להראות לנו את החשיבות שהוא רוכש לתורתו של הזרע שמשון, תמיד הוסיף להרעיף ברכות על כל המסייעים למען קיום בקשת המחבר ולמען ריבוי הלומדים. וכפי שאמר לנו "גם מי שאינו יכול ללמוד אם מסייע להפצת הספרים והחיידושים ולריבוי הלומדים הרי הוא בכלל הברכה".

כשזכינו להוציא את הספר זרע שמשון המבואר על שיר השירים התבטא רבינו, 'הספר מאד יפה, ומחברו היה אדם גדול!'

כמו כן באחד הפעמים שאלנו את מרן שר התורה הגר"ח זצוק"ל, היכן מקום קברו של המחבר. והשיב: כי בינתיים לא ידוע מקום קברו, ובודאי שהעיקר הוא הלימוד בדברי תורתו וכפי בקשתו המפורסמת בהקדמת ספריו. וכל המסייעים לכך יתברכו. והוסיף וסיים את דבריו בהלצה: "בקרב כשמישיח יבוא והמחבר יקום לתחיית המתים תשאלו אותו היכן הוא היה קבור..."

ניתן לשמוע את דבריו הנלהבים של הגאון רבי אברהם חיים שציגל שליט"א מחבר הספר דולה ומשקה

ומתלמידיו המובהקים של מרן שר התורה בענין הדרכת הגר"ח קניבסקי זצוקללה"ה באופן הלימוד בספר המסוגל זרע שמשון

במערכת קול זרע שמשון 02-80-80-600 שלוחה 1-1-5

גדליהו הוניבסברג
רחוב הרב ורנר 3
בני ברק
רב קהילת שונה הלכות

בס"ד
כ"ט תמוז תשפ"ב

כבוד הרב ר' ישראל זילברברג והרב ר' אברהם מרדכי זילברברג שליט"א, מזני הרבים ראשי הארגון העולמי להפצת הספרים הקדושים "זרע שמשון", שלו רב,

אבקש לפרסם לבקשתכם ולזיכוי הרבים את חביבותו של זקני רבינו שר התורה מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל לספרים הק" זרע שמשון, רבינו התבטא שהוא היה אדם גדול, ושמיך את הספרים הק" משנים עברו, כמו כן סיפר שלאביו מרן הקהילות יעקב זצ"ל היה את ספריו הק" של המחבר זצ"ל.

עוד ראוי לציין כי באופן מיוחד ביקש שיחתמו את שמו על הספרים זרע שמשון שקיבל מכם, ודבר זה מראה את גדול הערכות וחביבותו לספרים אלו. ואכן תמיד כשזכיתם להיכנס לקודש פנימה שמח עמכם וברך אתכם בכל לבו.

אני זכור שכשהנכסתי אליו את ספר התהלים זרע שמשון המהודר שהוצאתם, היה זה בערב ר"ח אב תש"פ ימים שכמעט שום אדם לא בא לביתו (עקב הקורונה). שמח מאד וביקש לומר תהלים מתוק, וקרא בהתרגשות ובחביבות "זרע שמשון, זרע שמשון, אני מכיר".

וכן כמה פעמים אמר שזה סגולה בדוקה, וזכות גדולה ללמודי הספר הק", וכל הלומד בספרים הק" האלו והמסייע להדפסתם ולריבוי הלומדים יתברך בכל הברכות.

בטוחני שרבים יבואו ליישם בידם בדבר גדול זה, וכל המסייעים בעדכם לקיום רצון הצדיק יתברכו בכל ברוכותיו הק", ויהי רצון שתזכו להמשיך בקיום בקשת המחבר להפיץ את ספריו הנפלאים ותתברכו בכל מילי דמיטב.

הכותב וחותם לכבוד התורה ולומדיה,
גדליהו הוניבסברג
אברהם חיים שציגל

מכתבו של נכדו חביבו של רבינו הגאון רבי גדליהו הוניבסברג שליט"א
רב קהילת שונה הלכות ומחבר ספר "החובות"